Mijn naam is Lyra," zei het wezentje, terwijl hij zijn rug rekte en probeerde zo belangrijk mogelijk te kijken. Ik ben één van de beschermers van het Magische Woud, wat betekent dat ik eigenlijk eerst zou moeten weten waarom jullie zomaar uit de lucht komen vallen. "

Tom keek naar de kleine beschermer en moest zijn best doen om niet opnieuw te lachen. Want hoewel Lyra bijzonder ernstig probeerde te kijken, mislukte dat door een groot goudkleurig blaadje, boven op zijn hoofd.

"Dat is een heel goede vraag, Lyra, maar ik vrees dat het antwoord nogal ingewikkeld is, omdat we eigenlijk alleen maar nieuwsgierig waren naar de gouden lichtjes boven het bos en we vervolgens door een Magische Poort zijn gevlogen. "

Lyra's oortjes schoten onmiddellijk overeind.

"Een Magische Poort, zeg je. En waren die lichtjes misschien rond, goudkleurig en zo helder dat ze zelfs door de donkerste wolken konden schijnen?"

Tom knikte verbaasd en vroeg zich af waarom Lyra zo geschrokken keek.

“Precies, zo zagen ze eruit, en het leek zelfs even alsof ze ons riepen, hoewel ik natuurlijk niet zeker weet of lichtjes kunnen praten. ”

Lyra keek snel achterom naar de struik en fluisterde iets wat Tom niet kon verstaan.

Nog voordat hij kon vragen wat er aan de hand was, klonk er een vrolijke stem uit het struikgewas.

“ Nou, als die lichtjes hem hierheen hebben gebracht, dan moeten we hem toch zeker welkom heten, want we krijgen bijna nooit bezoek van een jongen met een vliegende draak. ”

Met een geweldige sprong kwam er een pluizig wezentje uit de struik tevoorschijn, dat onmiddellijk over zijn eigen voeten struikelde en met een zacht plof vlak voor Tom’s laarzen belandde.

Het wezentje had een rond buikje, een prachtige zachte vacht en een gezicht dat zo vrolijk stond dat Tom meteen wist dat hij hier waarschijnlijk heel veel plezier mee zou beleven.

“Ik ben Luca!” riep het wezentje enthousiast, terwijl hij overeind krabbelde en zijn pootjes uitstak. ”Ik ben dol op nieuwe vrienden, spannende verhalen en zoete bosbessenkoekjes.

En eigenlijk ook op alles wat leuk is, behalve op koude voeten en natte sokken, want daar word ik een beetje kriebelig van. ”

Tom schudde lachend het kleine pootje.

“Aangenaam, Luca, en ik denk dat we het goed met elkaar kunnen vinden, want ik houd ook van spannende verhalen en koekjes. Hoewel ik moet toegeven dat ik nog nooit bosbessenkoekjes uit een Magisch Woud heb geproefd. ”

Luca’s ogen begonnen onmiddellijk te glimmen.

“Dan moeten we daar heel snel verandering in brengen, want Bear maakt de allerlekkerste koekjes van het hele woud. En als je geluk hebt...heeft hij er vandaag misschien wel een hele mand gebakken. ”

Bij het horen van het woord ’koekjes’ richtte Flits zijn grote kop op en snoof zo enthousiast dat Luca’s zachte vacht alle kanten op waaide.

Luca keek de draak met open mond aan, waarna hij voorzichtig dichterbij kwam en zijn kleine pootjes tegen de glanzende turkooizen schubben legde.

“Ooooooh, wat ben jij mooi, en wat heb jij grote ogen, en wat heb jij prachtige tanden, en wat heb jij ontzettend grote neusgaten!”